

Per.
Lat
020

LATIN NYELVŰ LAP A TANULÓ IFJÚSÁG SZÁMÁRA

Prodit Budapestini, I. Verpeléti-út 22. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 pengő 80 fillér.

Megjelenik Budapesten, I. Verpeléti-út 22. tízszer egy
évben. Előfizetési ára évi 4 pengő 80 fillér.

Mariae Laudes.

Faventes¹ animis¹ decus²
Nam stipamus³ imaginis²
Mariae fidibus melos
Dulciter modulemur.

Stirpe regia, Flamini⁴
Nupta, progeniem Deum
Iesulum prope Bethlehem
Es enixa sub antro.

Hevae progeniem mala
Serpens dum scabie⁵ inficit⁶
Labis⁷ tu una manes, deae
Instar immaculata.

Virginis decus integrae
Matrum nulla tenet, tuo
Utriusque⁸ utero tamen
Gloriae sociantur.

Sensus ut macula cares,
Corpore incolumis quoque
Mortis lege procul, tui
Digno honore bearis.

Teximus tibi floribus
Serta suave olentibus, —
Sume diva⁹ puerpera⁹
Vota sume clientum:

Ferre lilia candida
Sub velamine pectorum
Dans, uti solita es bona
Sospites¹⁰ ope pubem.

J. H. Salisburgii.

1 alázatos szívvel 2 bájos képedet 3 körülvesz
4 Szentlélek 5 szenny 6 megmérgezi 7 hűn 8 =et
matris et virginis 9 Égi szülő 10 megoltalmaz.

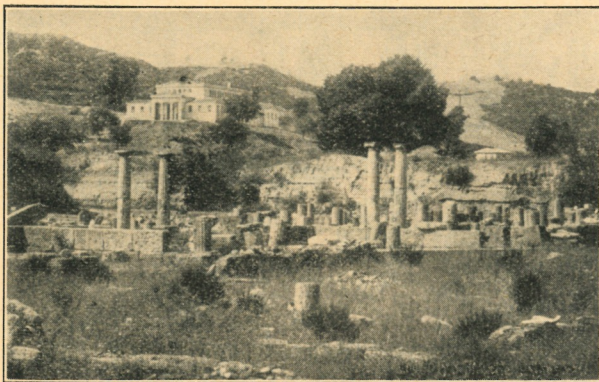
De Olympia. (4.)

Scriptis *Franciscus Mező dr.* In Latinum convertit
Carolus Acs.

Hoc Praxitelis signum, quod solum ex operibus eius superstes evaserat, in Musaei Olympii singulari¹ conclavi² collocatum est, ad quod visendum et admirandum artifices et studiosi³ artificiorum³ undique commentantur atque totas horas sedentes pulchritudine eius satiari⁴ nequeunt. Iure meritoque virilis pulchritudinis quaedam species appellatur. Artifex deum trunco arboris innixum et Dionysium parvulum sinu portantem atque veste in truncum, ut inde vestis sinus ad terram deflueret, coniectā nudum finxit. Per omnes partes nativa quaedam venustas diffusa est totumque opus levitatem et mollietiem prae se fert.

Proximae sunt templo parietinae⁵ exedrae⁶

1 külön 2 terem 3 művészetkedvelők 4 betelni
5 romjai 6 tágas tér ülésekkel.

Herodis, cuius origo inde repetenda est, quod ludi Olympia sole maxime calente edebantur, qua re factum est, ut et spectantes et certantes solis fervidissimo aestu et aquae⁷ penuria⁷ mirum quantum crucierentur. Herodes Atticus rhetor Marathonius ditissimus saeculo p. Chr. natum secundo sua ipsius impensa aquaeductum aedificandum curavit, cui tamquam operis perfectis accessit exedra summo artificio exstructa. Aquaeductus instar⁸ radiorum⁸ totam Olympiam amplexabatur modo subter modo supra terram canaliculis apertis, qui exstant, aquam sup-

peditabat, quae ex valle Alphei intermissis tribus chiliometris Olympiam perducebatur.

Ab exedra ad orientem vergebant duodecim thesauri, propter quos Iovis parvulae statuae, «Zanes» vocatae, quae ex pecuniis⁹ multatiticiis,⁹ quae athleticis in certaminibus delinquentibus irrogabantur, positae sunt. Quarum basis exstat, statuae verum perierunt.

Luci latus ad orientem spectans 100 metra longa porticu terminabatur, quae quibus usibus destinata fuerit, nondum liquet. Ferdinandus Láng, professor Universitatis Debrecinensis auctor est temporibus populi Romani Neronem aut sibi aut arbitris¹⁰ certaminum¹⁰ in aedificia¹¹ mutari iussisse.

Inter partem ad orientem spectantem et thesauros cuniculus¹² 32 metra longus et 3·7 metra latus ex luco in adiacens stadium ducebatur, per quem certamine commisso arbitri et praecones et ipsi certantes in curriculum procedebant.

⁷ vízhiány ⁸ sugárszerűen ⁹ büntetéspénz ¹⁰ versenybíró ¹¹ lakóhelyé ¹² alagút.

Rex et captivi.

Fuit olim rex, qui carceres regni visitare captivosque rogare quid in leges commississent,¹ consueverat.

Aliquando rex in area cuiusdam carceris quinque captivos conspexit in re aliqua occupatos. Rex laborem intermitti² iussit captivosque alium post alium interrogavit, cur vinculis³ mandati³ essent.

Captivus primus se nihil culpa commississe dixit. Quod in tantum malum incidisset, per adversarios suos factum esse, a quibus falso accusatus fuisset.

«Mihi autem, — ait secundus — a culpa plane vacuo, vix praebebant⁴ aures⁴ malevoli iudices, gravissimo tamen supplicio affecerunt insontem!»⁵

Tertius quoque captivus ex errore iudicum se poenas dare affirmavit.

«Aliorum culpa, ait quartus, libertatem amisi!»

Itaque omnes vitia sua abnuebant excepto ultimo, qui se furtum fecisse fatendo solus dixit verum.

Tum rex ad praefectum carceris: «Re vera, inquit, iniquum est hunc reum cum talibus honestis viris iniusteque condemnatis eandem vitam spiritumque ducere. Timeo, ne innoxios currumpat! Solve igitur catenas eius et cura, ut quo prius dimittatur!»

Aurelius Simonyi.

¹ vétket elkövet ² beszüntet ³ behörtönöz ⁴ meghallgat ⁵ ártatlan.

Iam serus vesper erat, cum circumibam ruinarum vicos et plateas. Arbores atra iam caligine obducuntur, cum redeo e stadio. Cum sacrum lucum pervadens vix inde me avelere possem, in angulo gymnasii in lapide assedi haud procul flumine Cladeo. Ut me hic iuvat remotis arbitris solum esse! Cum cogitabundus assiderem, animum subit memoria temporum vetustissimorum. Dum memoriam Olympiae gloriarum plenam replico dulcedine reminiscendi delenitus¹³ ex sinu vestis stilum et papyrum promo. Exaranti mihi in papyro verba sequacia in formam epigrammatis facile abeunt:

*Auræ nocte susurrant Grai gloriæ ævi,
Conduunt densis rudera¹⁴ et arboribus.
Contueor lucum suspirans pectore vocem:
Vanescit¹⁵ nitidum, gloria cuncta perit!*

Passibus tardis incedens domum redeo. Cladei pontem transeunti lene fluminis murmur obstrepat, paulo inferius autem milia ranarum raucis sonis coaxant.¹⁶ Post grex caprarum praetergreditur, ducis tintinnabulum¹⁷ modulate numerosequè per aures sonat. In via equi ad pabulum destinati pascuntur, magister gregis humi pronus in ventrem iacens sibilos¹⁸ edit¹⁸; agricolae, sicut maiores eorum Elei multis saeculis ante, viri tranquilli et pacifici laboribus confecti et lassii domum redeunt. Cum tardo pede incedens iterum atque iterum subsisterem¹⁹ atque respectarem, subito par oculorum currus suoapte motu acti acri splendore offulget²⁰ ex ea regione, qua olim centum quinquaginta saeculis ante currus bigarum et quadrigarum citissimi ferebantur pulverem densissimum excitantes.

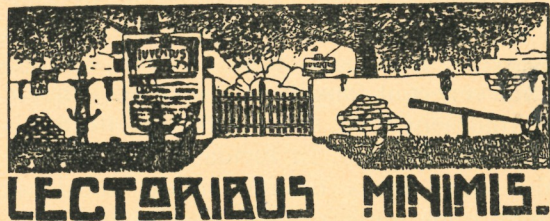
Cum domum redii, sodales et comites iam omnes quieti se dederant. Cibum vesperinum capturus in vicum obsonatum eo. Aegre aliquid cibi comparans deversorium ingressus sum. Per apertas fenestras in vallem Alphei despiciens defixis oculis intueor fluvium, argentea luce radiantem. Umbras mihi videor in valle et ripa inter arbores oberrantes videre. Heroes Olympii innumeri sine nomine me videntur petiuri, ut posterus annalium scriptor et humilis memoriam suam oblivioni eripiam. Aut fortasse noctu in his locis sacris propterea errant, quod

non poterant corona, indice aeternae felicitatis potiri. Verum enim sidera lucent eis, ut viani tenebrosa nocte ad templum Iovis inveniant.

Iam pridem nox²¹ concubia²¹ exacta est, in deversorio omnia conticuerant, solus insomnis vigilo, animo iucundissimo affectus vix tandem obdormivi.

Finis.

¹³ elbűvölve ¹⁴ omladék ¹⁵ elfakul ¹⁶ kuruttyol
¹⁷ kolomp ¹⁸ fűtyörész ¹⁹ meg-megáll ²⁰ szembe
világol ²¹ éjféli.

Fabula.

Ad oram stagni blaterabat¹ anas: «Numcui bestiae di tot tam prodige dona dederunt, quot sunt mihi largiti? Mea est et aqua et terra et aer; me si piget meare, licet volare, licet natare.»

Callidus anguis quae auscultabatur, sibilo² interpellavit³ illam dicens: «Matrona plumigera! non est cur altum⁴ sapias⁴ de te: neque enim curris, ut cervus, nec volas, ut falco,⁵ nec natas, ut barbus.⁶ Proinde memento, quod praestat non tam ex omnibus novisse, quam esse dextrum⁷ in una arte.»

J. H. Salisburgii.

De cochlea.⁸

Mundus iam procreatus erat et animalia omnia munera ab Iove acceperant. Cochlea suo non contenta Iovem adiit et his verbis omnipotentem precatus est:

«Da mihi, Deus maxime, ut domum meam ubique mecum portare possim!»

Pater hominum ac deorum desiderium cochleae admiratus interrogavit eam:

«Quare tibi tale exposcis donum? Metuo, ne grave ac molestum tibi sit, quod petis! Cur tali onere te cruciare vis? Viribus tuis non convenit⁹, quod optas. Corrige vota tua!»

¹ csacsog, gágog ² sziszegés ³ közbevág ⁴ nagyra
vagyok, tartok ⁵ sólyom ⁶ márna, rózsahal (cyprinus
barbus, Linné szerint) ⁷ kiváló ⁸ csiga ⁹ megfelel.

«O immensi mundi rex, — respondit cochlea — malo tam grave onus perpetuo ferre, quam cum mihi libuerit, malum vicinum non posse vitare!»

Rector mundi petenti satisfacit¹⁰ et ex illo tempore cochleae domibus praeditae¹¹ humi reptant.

¹⁰ kérését teljesítette ¹¹ ellátva.

Leontopolis.

(Ad fabulam Augusti Strindberg.)

Crebrum¹ agmen¹ commorabatur in quodam clivo non procul ab urbe Heliopoli in Aegypto. Homines, omnes Hebraei, e Palaestina venerunt camelis asinisque per eandem solitudinem vecti, qua filii Israel mille annis ante iter fecerant. In lurida² luce deficientis³ lunae ignes innumerabiles micabant, apud quos mulieres cum liberis parvis considebant, dum viri aquabantur.⁴

Sed finita liberorum lavatione clamor sensim residebat: in noctis silentio turbae contuerunt.

Sub arbore quadam mulier sedebat filiumque lactabat, iuxta eam stabat vir et sileris⁷ ramos humi spargebat, ubi asinus quiesceret, mox in verticem collis enixus ad septentriones auscultabat.⁸

Tres peregrini adventabant, quos, quantum ex vultu vestituque eorum Hebraeus coniecturam⁹ facere⁹ potuit, Romanos esse suspicabatur. Unus ex iis mulierem infantemque inquirebat, ut si eos computaret.¹⁰ Anxius Hebraeus turbationem¹¹ suam peregrinos celaturus, cum Romano sermonem conferre coepit:

— Dic, mi viator, Solisne urbs sit ista ad occidentem?

— Uti vides, respondit Romanus.

— Itaque urbs est Beth Semes?

— Heliopolis est nomen urbis, unde Graeci

Nunquam erant fortasse in solitudine tot liberi, quam nunc. Vagitus⁵ eorum tota castra complebat; matres infantibus mammas praebebant, agmen totum immensae cuidam parvulorum⁶ diaetae⁶ simillimum erat.

et Romani sapientiam hauriebant suam... Ipse Plato olim eam visitabat...

¹ karaván ² fakó ³ apadó ⁴ vizet hord ⁵ nyöszörgés ⁶ gyermek-szoba ⁷ rekettye ⁸ figyel, hallgatózik ⁹ gyanít ¹⁰ számbavesz ¹¹ nyugtalanság.

— Num potestne inde Leontopolis videri?
 — Fastigium modo templi inde videtur.
 Urbs ipsa abhinc tantum septem milia passuum abest.

— Itaque haec est terra Gosen, quam pater Abraham quoque ingressus est et quae postea Iacobo obtigit, ait Hebraeus ad uxorem verus, quae capitis tantum nutu respondit.

Tunc Romanus interfatus est: Israel ex Aegypto in Canaam migravit, unde post servitatem longam magna pars populi huc revertit hicque consedit. Scisne rem?

— Audi vi historiam. At nunc Hebraei viribus et opibus aucti suum templum habent, idem ipsum, quod ibi in longinquo vides.

Mox paulum moratus Hebraeus iterum interrogavit Romanum:

— Nonne haec terra sub ditione¹² Romanorum est?

— Ita est, — annuit Romanus.

— Omnia nunc Romanorum sunt: Syria, Graecia, Aegyptus...

— Etiam Gallia, Germania, Britannia... Totus orbis terrarum nostrae potestatis est — interpellabat eum dicentem Romanus, — uti vaticinata¹³ est olim Cumensis Sibylla...

— Equidem hoc concedo tibi, sed Deus patri Abraham promisit Israelem fore, qui mundum redimeret.

— Fabulam audi vi, sed in praesentia omnem fidem promissorum Roma accepit. Tute Hierosolyma venis?

— Per deserta locorum veni, sicut etiam ceteri, quos hic vides et mecum duco uxorem filiumque.

— Video, sed cur tot liberos vobiscum ducitis?

Hebraeus contremuit... Quia autem suspicabatur fore, ut Romanus verae causae haud nescius esset, veritatem ei confiteri constituit.

— Herodes tetrarcha a Magis regem Hebraeorum in terra Iudae nasciturum esse comperit. Quod periculum ut evitaret Herodes, omnes pueros necari iussit. Eodem ipso modo, quo hic olim pharao filios nostros, natu maximos trucidaverat. At Moyses manus eius impias effugit, ut populum servitute liberaret.

— Num quis est iste rex?

— Messias, qui nobis promissus est.

— Et tu eum iam natum esse credis?

— Equidem hoc quo modo sciam?

— At ego scio illum iam natum esse! — dixit Romanus. Ille autem dominabitur in¹⁴ capite¹⁴ fortunisque¹⁴ terrae hominum et omnes gentes sub potestate eius erunt.

— Quemnam illum esse dicis?

— Imperatorem Augustum! — respondit superbe Romanus.

— Ex prole Abraham est natus imperator, e domo David? Et cum pace venit, sicut Esaias praedixit? Id quidem certum est imperatorem non eum esse, qui pacem ferat hominibus!

— Vale, si potes, fili Israel! Nunc Romani estis, subditi¹⁵ nobis, itaque estote contenti pace atque redemptione, quam Roma vobis praebuit. — Aliam redemptionem plane nos repudiamus.¹⁶

Quae cum dixisset, Romanus abiit.

Hebraeus uxorem leniter amplectitur: «Maria mea!»

— Iosephe! — susurrat mulier. — Sileas, quaeso, mi carissime, filius noster dormit!

¹² fennhatóság ¹³ megjósol ¹⁴ élete és javai felett ¹⁵ alattvaló ¹⁶ visszautasít.

A. S. Andrée

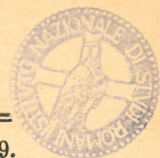
aëronauta Suecicus ante hos triginta quattuor annos una cum comitibus: *E. Fränkel* et *N. Strindberg* ad investigandum polum septentrionalem profectus est.

Magna sibi viatores proposuerunt: consilium eorum eo spectabat, ut loca, quo aliis pervenire non obtigit, perlustrarent.

Multi ante eos sine¹ effectu¹ ex itinere reverterunt, aut fame ac frigore mortem oppetivere, priusquam polum attingere potuerunt. Loca nivosa glacieque² alte² concreta² sane multas victimas postulaverunt, sed

¹ eredménytelenül ² mélyen befagyott.

regius inopiae matris pecunia opitulabatur, quam ab aliis pueris regiis accepit, ut pro illis excubias⁴ ante cubiculum regis ageret.⁴

Forte accidit, ut rex insomnis⁵ tintinnabulo⁶ puero signum dederit. Cui cum non statim praesto esset, ipse eum inquisitum⁷ abiit. Puerum dormientem repperit ante mensam, in qua epistola incepta iacebat: S. V. B. E. E. V.⁸ Iam tertia nocte pro aliis ante cubiculum regis vigilabam.⁹ Oculi iam iam conuuebant.¹⁰ Attamen summa laetitia perfusus sum, quod tibi, carissima mater aliquid¹¹ nummulorum¹¹ mittere po . . .

Rex epistola perfecta marsupium¹² aureis¹³ onustum allatum in mensa ad epistolam intermissam posuit. Postridie autem puerum propter pietatem erga matrem laudatum praefectum¹⁴ dixit.¹⁴

*

Sanctus Ignatius forte Hierosolymis¹⁵ redux in litore proximo duas naves maritimas ad Italiam profecturas repperit. Vir sanctus per Italiam in Hispaniam, patriam suam reversurus praefectum navis maioris et rebus pretiosissimis onustae rogabat, ut in navem se reciperet. Qui autem ore duro in Ignatium invexit: ¹⁶ «Sanctis non est opus navibus, mare scilicet pedibus¹⁷ transire possunt.» Sanctus inde repulsus praefectum alterius navigii maxime fragilis atque putridi¹⁸ aggressus est, qui Ignatium libentissime recepit. Navigium sine ullo periculo ad litora Italiae appulsum virum sanctum sibi¹⁹ creditum¹⁹ incolumem terris reddidit, cum navis superba apud insulam Cyprum rupibus illisa demergeretur.

*

In aula²⁰ Ludovici XII., regis Gallorum nobilis quidam vitam agebat, qui agricolas superbe et contemptum tractabat. Cui rex, ubi hoc acceperat, mensae accumbenti tantum carnem et vinum ministrari iussit, panem autem apponi vetuit. Cum autem nobilis panem poscebat, ministratores²¹ vel denegebant ei vel se iussum eius non audivisse simulabant.²² Quam ob rem apud regem querelas in ministratores effudit. Tum rex: «Cur non es contentus cibis tibi apposisis?» Et ille: «Panis, cibus ad vitam sustentandam tam necessarius mihi desideratur²³ et a mi-

nistratoribus mihi poscenti ne frustulum²⁴ quidem apponitur.» «Hem,²⁵ hem,²⁵ inquit rex, quid ego audio! Si te sine pane vivere vix posse dicis, quare tam imprudens es, ut inhumane tractes agricolas, qui multo sudore et labore panem tibi suppeditent?»

Aemilius Láng.

4 ört áll 5 álmatlan 6 esengettyü 7 felkeresésére
8 Si vales, bene est, ego valeo 9 = vigilo. Mire a levél az anya kezébe kerül, a cselekvés már elműlik, ezért a praet. idő 10 becsukódik 11 néhány hitvány garast 12 erszény 13 aranypénz 14 tiszté kinevezte 15 Jeruzsálem 16 rátámad 17 gyalog 18 korhadt 19 reá bizott. 20 kir. udvar 21 főlszolgáló 22 úgy tettek 23 hiányzik 24 falat 25 ej, ej!

Iocosa.

Quondam Dumas minor, scriptor Gallicus, in theatro sedebat una cum Augier, qui amicus erat ei et aequae fabulis¹ scenicis¹ scribendis operam² dabat.² In theatro forte fabula scenica a Dumas conscripta agebatur. Interim Augier hominem quendam dormientem conspexit. Illum ergo auctori monstravit et dixit: Viden,³ qualem vim³ fabula tua exerceat? — Quod quamquam Dumas aegre tulit, nihil tamen respondit. Paucis post diebus ambo scriptores iterum una in eodem theatro aderant fabulam scenicam auctoris Augier spectaturi. Dumas inurbanitatem⁴ nuper acceptam ulturus auditores diligentissime observabat. Et fortuna favebat ei, nam ipse quoque hominem dormientem conspexit. Quem amico Augier ostendens dixit: Ecce effectum⁵ operis tui! Aspice virum somno oppressum! — At ille: Vehementer erras, mi amice, ait. Iste enim idem ille est vir, quem nuper dormientem vidimus, sed ex eo tempore nondum experrectus est!⁶

*

Aliquando miles in bello contra barbaram gentem gesto captivus factus est. Unus ex barbaris horologium eius aureum abstulit. Captivus duces barbarum precibus adiit, ut horologium, hereditate patris acceptum sibi redderetur. Dux militem ad se vocavit. Obstupefactus vidit captivum militem barbarum quiete horologium sibi reddere.

— Non opus est mihi bestia, quae iam

1 szindarab 2 foglalkozik valamivel 3 videsne 4 udvariatlanság 5 hatás 6 felébred.

mortua est, dixit barbarus. Sonus enim horologii a barbaro iam non audiebatur. Propter cuius sonum homo imprudens horologium animal esse vivens putabat, quod cum mortuum esse ratus esset, facile eo carere potuit.

Raphanus.⁷

Rusticus quidam raphanum singulari magnitudine in agro suo reperit, quem Ludovico XI., regi Gallorum dono dedit. Quamquam liberalitate⁸ rex haud excellebat,⁹ tamen pauperibus libenter favebat centumque nummos aureos agricolae misit.

Quidam comes ditissimus, sed nimis avarus, cum rem comperisset, generosissimum¹⁰ quem habebat equum regi dono mittere (praemia multo maiora sperans) statuit. Rex illi respondit: «Liberale donum gratissimo accipio animo et pro eo dono te, quod duplicis pretii est praemio.» Simulque comiti stupenti raphanum nuper a rustico emptum tradidit.

Maria Genthon dr.

⁷ retek ⁸ nagylelküség ⁹ kitúnik ¹⁰ nemes.

Solutiones aenigmatum numeri VIII.

I. *E, ego, arena, egestas, extra, vas, s.* — Epigrammata tristicha aenigmatica: I. *Capillus.* — II. *Caepa.* — III. *Clavis.*

Aenigmata numeri VIII. recte dissolverunt: *Geiza Grosschmid, Paulus Zsoldos, Tiburtius Zöhls, Georgia Szilvássy, Marianna Renner, Iuditha Kosáry* (Budapest), *Franciscus Szabó* (Veszprém), *Ladislau Pichler, Martinus Stang, Alex. Fövenyessy, Jo. Horváth, Fr. Handler* (Pécs).

Praemium Paulo Zsoldos adiudicatum est.

Solutio aenigmatis numeri IX.

	A	R	I	S	T	I	P	P	U	S	
A	C	E		C	A	T	O		V	I	S
R		A	C	I			E	I	A		U
O	A		A	E	N	E	A	S		P	I
	H	A	U	T			S	O	L	A	
M	A	L	C					C	E	L	O
A	R	I	A					R	O	L	O
	N	A	S	O			L	A	N	A	
C	A		U	L	U	L	A	T		S	I
A		T	S	E			E	I	A		U
L	E	O		U	T	A	N		C	O	S
	S	T	Y	M	P	H	A	L	U	S	

Aenigma numeri IX. recte dissolverunt: *Stephanus Alberti* (Budapest), *Tiburtius Hegyi* (Debrecen), *Aristides Turopoli* (Kalocsa), *Fr. Handler, Jo. Horváth, Alex. Fövenyessy, Martinus Stang* (Pécs), *Discipulae cl. VI. thygatrolicei* (Kaposvár).

Praemium Aristidi Turopoli sorte obvenit.

AENIGMATA.

A	A	D	E	E	E
E	E	E	E	E	E
H	I	I	L	L	M
N	N	N	O	R	R
R	S	S	S	S	U
U	V	X	X	X	Y

Litterae quadrati ita disponantur, ut libramenta significant: 1. regem Persarum, 2. flumen Galliae, quod in Ligerem influit, 3. insulam celeberrimam Asiae, 4. urbem Thessaliae, 5. poetam Romanum, 6. filiam Cadmi, morte immaturam peremptam. Prima linea perpendicularisidem nomen contineat, quod libramentum primum.

Epistolia Officialia.

Franciscus Szabó, Veszprém: Tu vere lector et amicus, nescio an fidissimus *Iuventutis* nostrae esse videris. Ita enim nobis de te iudicandum esse putamus, qui epistolas opusculaque sedula cura ad nos miseris. Nunc autem benigne nos invitasti ad *concentum*, qui postr. Id. Maias a symphoniacis choroque canentium discipulorum gymnasii Scholarum Piarum Veszprémensis constituetur. Quam vellemus et ipsi concentui adesse, sed variis negotiis impediemur, quominus id faciamus. Ceterum grata erga te voluntate adducti mittimus tibi libellum *Francisci Polonyi*, magistri Sopianensis lepidissimum imaginibusque affabre decoratum, in quo auctor peregrinationem aestate anni superioris per Turciam perque Graeciae antiquitatis memoria consecratam terram studiorum causa una cum discipulis suis susceptam mira quadam suavitate descripsit. — Vale, mi carissime tibi et *lectoribus atque amicis cunctis feriarum tempus quam iucundissimum precamur.* —

Helena Bánhegyi, Iuditha Kosáry, Ladislau Pichler, Iosephus Keresztury, Alexander Skripecz, Norbertus Karg, Aurelius Simonyi, Emericus Forró: In primo huius anni *Iuventutis* numero discipulos, laboris nostri socios *aliquo praemio* afficiendos statuimus. Ne quis vestrum *aurea nos promississe culmina, nulla tamen dedisse* arbitretur, mittimus vobis eundem *Francisci Polonyi* libellum, de quo supra scripsimus. — *Viris autem doctissimis*, qui opusculis suis nos adiuvabant, gratias quam plurimas agimus.

Moderator ephemeridis: EUGENIUS FRAY DR.

Budapest, I., Verpeléti-út 22.,

ad quem epistulae et manuscripta mittantur.

Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedioscholarium Catholicorum. — A Katholikus Középiskolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)